

Adorjan

Pierwszy wprowadził klasyfikację graczy szachowych, stosując podział na 5 kategorii.

ad libitum – (skr.: ad lib.) łaciński zwrot, używany w grze i w notacji, oznaczający: „dowolnie“, najczęściej w końcówce i w problemistyce, gdy po zapowiedzi mata lub straty materialnej następuje realizacja tej groźby, niezależnie od ruchu przeciwnika.

Adorjan Andras (ur. 31. III. 1950) – szachista węgierski. Arcymistrz międzynarodowy od 1973 r.

Andras Adorjan

Duże sukcesy międzynarodowe zaczął osiągać już we wczesnych latach swojej młodości. W 1969 r. na mistrzostwach świata juniorów w Sztokholmie podzielił II–III miejsce. W parę miesięcy później w Groningen zajął I miejsce w pucharze Europy juniorów (1969/1970).

Znaczniejsze jego rezultaty w turniejach międzynarodowych: 1970 r. Polanica Zdrój – IV–V miejsce,

affidatus

Amsterdam – I w turnieju mistrzowskim. 1971 r. Wijk aan Zee – II–III w turnieju mistrzowskim, Balatonszeplak – I, 1972 r. Warna – I, 1973 r. Luhačovice – dzielone I–II, Birmingham – dzielone II–III, Thornaby – I, 1974 r. Olot – I, 1975 r. Lanzarote – I–II, Londyn – II–III, 1977 r. Lanzarote – III–IV, 1978 r. Osijek – I–II, Budapeszt – III–IV, 1980 r. Vrbas – II–IV.

W 1976 r. w tzw. dodatkowym turnieju strefowym (zob. strefowe turnieje) w Andželovac podzielił I–III miejsce. W losowaniu sklasyfikowany został na trzeciej pozycji, co eliminowało go z uczestnictwa w turnieju międzystrefowym.

W turnieju strefowym w Warszawie w 1979 r. podzielił II–V miejsce i zakwalifikował się do turnieju międzystrefowego w 1979 r. w Rydze, w którym podzielił III–IV miejsce ze swym rodakiem Riblim. Mecz barażowy zakończył się wynikiem remisowym 3:3, ale ze względu na lepszą punktację Bergera-Sonnenborna do ósemki pretendentów awansował Adorjan. Był to jego życiowy sukces. W ćwierćfinałowym meczu pretendentów z Hübnerem w 1980 r. przegrał nieznacznie 4 $\frac{1}{2}$:5 $\frac{1}{2}$.

„**affidatus**“ – zwrot łaciński, używany w średniowiecznej problemistyce w stosunku do zadań, w których uzyskując rozwiązanie nie wolno było bić figury wskazanej na wstępie.

aforyzmy szachowe – błyskotliwe sentencje, zawarte w wypowiedziach, wspomnieniach i dziełach wybitnych szachistów, pisarzy, artystów i działaczy politycznych (zob. Irzykowski, Cervantes, Goethe, Firdausi).

Weszły one na stałe do skarbnicy „złoty myśli“ o grze szachowej. Zdolnością układania aforyzmów słynął arcymistrz S. Tartakower, który nie tylko w swych publikacjach dziennikarskich i książkach rozsiewał liczne „złote myśli“, lecz częstował nimi w rozmowach i przy grze, co skrzętnie odnotowywali kronikarze. Oto kilka